

Ne félj, mert veled vagyok!

Kórházasztorációs értesítő betegeknek és segítőiknek
— 2010. december • VII. évf., IV. szám —

Kedves Testvéreim!

*Szeretettel köszöntünk mindenkit lapunk
decemberi számának megjelenése alkalmából.*

„Örüljetek az Úrban szüntelenül: újra csak azt mondom, örüljetek, az Úr közel van!” (Fil4, 4-5). Szent Pál a filippiekhez írt levelének ez a része az egyik kedvencem, mert nem a hétköznapi örömökre hívja fel a figyelmet, hanem arra az örömré, amit az Úr közelsége jelent.

„Örüljetek az Úrban szüntelenül!” Örülni minden időben: szegénységben, szomorúságban, betegségben, magányban. Sajnos a hétköznapi gondok, fájdalmak közben gyakran megfeledkezem erről az éltető örömről. Arról az örömről, amit a hozzám közeledő Úr jelenléte okoz.

Megpihenni, elcsendesedni, megmaradni, örülni ebben az állandó jelenlétben, ez számomra, karácsony üzenete. Megosztani másokkal, ezt a végtelen örömet, amit az Úr közelsége jelent, ez mindannyiunk küldetése.

Ha egész életünket, reményünket az érkező Úrba helyezzük, akkor tudunk tiszta szívvel, szeretettel fordulni felebarátaink felé is.

A Szeretetszolgálat Évében mindannyian: egészségesek és betegek az embertársaink felé forduló szolgáló szeretetben próbáljuk közvetíteni azt az örömet, amelyet Isten vigasztaló és megerősítő szeretete jelent.

Kegyelmekben gazdag, örömteli Karácsonyt és Istentől áldott békés, boldog Új Évet kívánok mindnyájatoknak:

Sok szeretettel:

*Gáspár Annamária
kórházi lelkigondozó*

Azokban a napokban történt, hogy Augustus császár rendeletet adott ki, hogy az egész földkerekséget írják össze. Ez az első összeírás Quirinius, Szíria helytartója alatt volt. Mindenki elment a maga városába, hogy összeírják.

József is fölment Galilea Názáret nevű városából Júdeába, Dávid városába, Betlehembe, mert Dávid házából és nemzetségéből származott, hogy összeírják jegyesével, Máriával együtt, aki áldott állapotban volt. Ott-tartózkodásuk alatt elérkezett a szülés ideje. Mária megszülte elsőszülött fiát, bepólyálta és jászolba fektette, mert nem jutott nekik hely a szálláson.

Pásztorok tanyáztak a vidéken kint a szabad ég alatt, és éjnek idején őrizték nyájukat. Egyszerre csak ott állt előttük az Úr angyala, és beragyogta őket az Úr dicsősége. Nagyon megijedtek.

De az angyal így szólt hozzájuk: „Ne féljete! Íme, nagy örömet adok tudtul nektek és az lesz majd az egész népnek. Ma megszületett a Megváltó nektek, Krisztus, az Úr, Dávid városában. Ez lesz a jel: Találtok egy jászolba fektetett, bepólyált gyermeket.” Hirtelen mennyei seregek sokasága vette körül az angyalt, és dicsőítette az Istent ezekkel a szavakkal: „Dicsőség a magasságban Istennek és békesség a földön a jóakarátú embereknek!”

(Lk2,1-14)

„A lényeg: az emberek szeretete. A szeretet próbája, mértéje, fokozója pedig az áldozat. A másokért hozott áldozat.”

Scheffler János püspök

Advent első vasárnapjával elkezdődött az új egyházi év. Egyházmegyénk lelkipásztori tervét folytatva a következő egyházi évet a Szeretetszolgálatnak, illetve boldogemlékű Scheffler János püspökünk boldoggá avatásának szenteli. Ebben az évben lehetőségünk van arra, hogy odafigyeljünk a körülöttünk élők testi - lelki inségeire, és szolgálva szeressük egymást: Isten a lelkünkbe csókolta a szeretetet és ezt nekünk tovább kell adnunk.

Antoine de Saint-Exupéry: Fohász

Uram, nem csodákért és látomásokért fohászokodom, csak erőt kérek a hétköznapokhoz. Taníts meg a kis lépések művészetére!

Tégy leleményessé és ötletessé, hogy a napok sokféleségében és forgatagában, idejében rögzítsem a számomra fontos felismeréseket és tapasztalatokat! Segíts engem a helyes időbeosztásban!

Ajándékozz biztos érzéket a dolgok fontossági sorrendjében, elsőrangú vagy csak másodrangú fontosságának megítéléséhez!
Erőt kérek a fegyelmezettséghez és mértéktartáshoz, hogy ne csak átfussak az életen, de értelmesen osszam be napjaimat, észleljem a váratlan örömeket és magaslatokat!

Őrizz meg attól a naiv hittől, hogy az életben mindennek simán kell mennie!
Ajándékozz meg azzal a józan felismeréssel, hogy a nehézségek, kudarcok, sikertelenségek, visszaesések az élet magától adódó ráadásai, amelyek révén növekedünk és érlelődünk!

Küldd el hozzám a kellő pillanatban azt, akinek van elegendő bátorsága és szeretete az igazság kimondásához!
Az igazságot az ember nem magának mondja meg, azt mások mondják meg nekünk.

Tudom, hogy sok probléma éppen úgy oldódik meg, hogy nem teszünk semmit.
Kérlek, segíts, hogy tudjak várni!
Te tudod, hogy milyen nagy szükségünk van a bátorságra.

Add, hogy az élet legszebb, legnehezebb, legkockázatosabb és legtörékenyebb ajándékára méltók lehessünk!

Ajándékozz elegendő fantáziát ahhoz, hogy a kellő pillanatban és a megfelelő helyen – szavakkal vagy szavak nélkül – egy kis jóságot közvetíthessek!

Őrizz meg az élet elszalasztásának félelmétől! Ne azt add nekem, amit kívánok, hanem azt, amire szükségem van! Taníts meg a kis lépések művészetére!

Bruno Ferrero: A két kis szamár

Betlehem barlangjához két kis szamár is érkezett. Fáradtak, betegek és soványak voltak. Hátuk felsebzett és megtépázott volt azoktól a súlyos zsákoktól, amiket gazdájuk, a molnár terhelt rájuk nap mint nap, és azoktól a botütésektől, amikkel szintén nem fukarkodott.

A két kis szamár hallotta, amint a pásztorok a Királyok Királyáról beszélgettek, aki az égből jött. Elsiettek hát ők is hozzá.

Ott töltöttek egy kis időt, csodálták a Gyermeket. Mint mindenki, ők is hódoltak és imádkoztak előtte. A két kis szamár lehajtott fejjel indult tovább, hátukon a súlyos terhelrel.

- Nem használt semmit - szólt az egyikük. - Kértem a Megváltót, hogy vegye el tőlem a terhet, de nem tette meg.

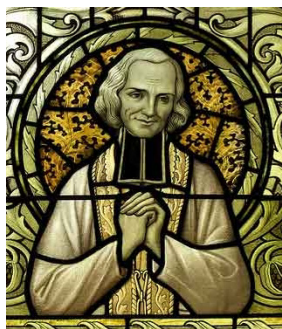
- Én viszont azt kértem Tőle, hogy adjon erőt ahhoz, hogy elviseljem

- szólt vissza a másik, és vidáman ügetett tovább.

Ha valaki azt mondja neked, hogy az élet nehéz, kérdezd meg őt: Mihez képest?

Részlet Bruno Ferrero

Az élet: mindened, ami van – című könyvéből

**A legnagyobb boldogság,
amelyet a földön elérhetünk, ha
szeretni tudjuk Istent, és át
tudjuk érezni, hogy Ő is szeret
minket.**

Vianney Szent János

